

הריני נזיר פרק שני נזיר

ובכוננתה סוטה תקדוש ומיימתין לה מן השעורין ואי לא לא מיימתין כלל: **קמ"ל**. דאפי' יצא מן החיטין. ולעולם לא מצינ' למדק מחני' דכי אמר מן העדשים לא מיימי ולא כלום: **ברנ"י** ז"ל **ואומרה פיה**. גממרא מתרצין כגון שהיתה פרה רצונה לפניו ואמר כמדומה לי שצבורה

הריני מיר ממנה מבשרה אם
נתקיים מחשבתה שתהא עומדת
מאלהי אלה אני ארך ואעמידנה. (ד"צ"ט)
לשטיטן דלמריי' כי אמר מן הגרורות
היו מיר הכא נמי כי אמר הריני מיר
היו מיר וכי אמר מבשרה לאישולי
קמתי ואין שאלה צמיר. (ד"ה) אמרי
סוף ואמר מבשרה בגרורות דמי ולא
היו מיר. ולגבי דלת כגון שהיה דלת
נעול לפניו ואמר כמדומה אני שצבור
הדלת הזה שאין נפתח ע"י אדם הריני
מיר מנסריו אפס נתקיים מחשבתו
שיפתח ממליו ונפתח ממליו (ד"צ"ט) הלו
שטיטן דמי דמי דמי דמי דמי דמי דמי דמי

לדאין אדם מוואלט דערווייטער און אים
ממסכרין פאר לאזשאליה און דאס וואס
צומיר: א"ר יהודה. לא אמרו ד"ש שיהא
מזיר [כלל שהן] לא דברו אלא לענין
גדר שאם אמר הריני ונדור מצד
הדרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת
היא מאלה (א) ועומדת מאלה דהוי
נדור הימנה ואינו מזיר: ג' כפורה
מזיר. היינו דקתני אמר פרה שכן
מזיר (ב) מה מחשבה שפואליה הכהן
צולשון אמירה כגון ודובר אמת צלצו
(תהלים טו) ויאמר עשו צלצו (בראשית
טז) ע' הריני מזיר. ה"א יתירה
משמע הימנה: ה' אמרו ד"ש חדא
ויומא. ודאם אמר הריני מזיר מן
הגבורות דהוי מזיר וה"ה נמי לבי אמר
הריני מזיר מצד פרה ל' למתניה: ט' פרה
קתני פרה דלת סגורגורות
וכולנה ויכרי וכו' (ז) משום דמיתלן

וַיֹּאמֶר הָרִי עָלַי קָרְבֵּן הֵיאָ אֵלָּא דְלָרַבָּא אִמְרַבְּרָא בְּגוֹן שְׁהִי

דמאי פריך והאמרי ב"ש חדא ויזמנא [הא] אינטריק לאשמועינן אע"ג
גרוגרות למירות ואפ"ה מיר הכי נמי לא שייך צטר לנזיר: **תרתין**
ואזיל דאי אימרת בגרוגרות משום דמחלפי צענזים דתרווייהו פירי
היא עיקר הסעודה ומיחלף בלשון בני אדם זה לזה וא"ת וליפלו צבשרן
אורחיה קמ"ל דכוונתו עמדה ר"ל מחליה ד' ולקמן מפרש שזה בכלל קון
קטני דודאי א"י הוא מחליה במתני' מפורש הייתה ל' לדברין מודה
במזבחה ולא יתמלי מירות בעמדה' [ולכן קשה] י' לו שמוסיף על הלשון
מחליה הוא הלשון אין קריך להוסיף אלשון המעשה אלל עיקר הדבר צמ
אלל בעל פה אומר איך נעשה המעשה אחרי כן דודאי שמהל' נדרו צע
ועמדה¹³ וליכא לפרש צין מחליה צין מאחרים שאין דרך בני אדם לתלו
ומאי קשיא ליה מי קטני מחליה והא כמה משניות דמטינן חסורי מיחס
המעשה אלל לפי' דרמי צר חמא לא מוכח כלום דצמשה חסר מחליה
צודר מן הצבשר אי חייל עליה מירות לכל מיילי אי לא לכך פריך מי קטני
דחסר כלום: **הרי"י** ע"י בקרבן.¹⁴ פי' הפרה ור"ל¹⁵ אס עמדה¹⁶ אס ל
(ב) **ש"ש** סברי תורפיה דההוא גברא משום [ואוקמה] בידיה הוא.
וב"ה [ספרי] אס ל עמדה כלל משום דצבואה והא קמתתה
קטני הריני מירה והיכי משתמע קרבן וי"ל דה"ק הריני מצביא בקרבן
[ה"מ] חובותיו של מיר אלל היו רגילים להצביא נדרים ונדבות עם

אינא עומדת ואו! אהרן מרדכי בלש פשוט עומדת אי (אומר) כן, ודאדא מנחיה ונחיה איהא
 ונא הגורגורו! ו'הודה קאמר דלא פשוט' בנורא אלס כ'שפירש דבריו ואמר שלא נאמרו איהא
 ו'לדתי' היינו בירי מבשר פרה ו'ויל נקט פרה ורובא' א'שמוענין' כשהוא אומר בלשון הוה
 א'הבא' איהא מנחיה אדם איהו חור בלשן כן ברלס אי אמר פל ענינל של דלת של דלת וכל
 א'הבא' איהא ונפתח על יד הורח כן... ונפ'הפריש' ו'חולקס' דורח דומקס ו'לישנא' דמחני: ודא
 ו'יוסף קלצ'אן אמר' כסודור פרה ו'אנינא' ליעמוד ו'תובאיה' ו'איה' ליעמוד ו'רובאן'
 ו'משל' איהא הגורד כתר פרה ואני משל' חפצה היינו גורד משרה אי עומדת

(א) [לעיל ט.], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [נדרים י.], (ד) ס"א
מענדס, (ה) נ"א ולחלו,
(ו) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(ה) במשנה כשאמרו גזש
אלא אמרו חלל: (ג) רש"י
אלא אמרה פרה וכו' אם
היו תוקרים ומשנתה וכו'
למשנה ודחלו וכו' רש"י
לשטות דלמרי כי אמר
הריני נדיר מן הגרונות: (ג)
(א) ר"ה ל"ח ויורה וכו'
היו מלאים ויורה וכו' מלאי
היו: (ד) ר"ה כסדרה
ימי שק מלתי מחשבה
לכל ויחית מן העם: (ה)
ר"ה משום דלמחלן
ימי מניחות כדתינו בפ"ק
ה"ק: (ז) ר"ה חלל וכו'
סליה עומד מותעבב
חל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] רש"י ד"ה ואמר הרי
 ענין קרנן וכו' אם לא
 שיעמוד ועומד מהלכה
 שם כברי מרבי דהאי
 גרסא וכו' י"ז ד"ה:
 [ב] תוס' ד"ה פרה ו'
 אלא מקמתי בריעי עומדת
 מכלל דרבותא הוא י"ז א'
 ממקום ק"ד [א] ד"ה שפי'
 אלא הכיט' כח' מיתות י"ז
 א' וכו' [ד] ואח"כ מלת
 הלוכו: ד"ה מרעין קמ'
 ו' וקמטן פ"ה ו' וקמ'
 שיעמוד י' גדיה' ואמר
 שפסד גלי' א"מ: [ה] ד"ה
 ירעי עלי קמטן פי' הפסד
 ירעילי אם עקדו אם לא
 ירעילי מיתות מן אם לא
 עומדה ממקום וי"א אם לא
 אעמידה דמקום קמטן
 כ"ל ד"מ:

הגהות התוספות

1. מיטע אהרע נאנקן.
2. מיט אים שוין רעכט.
3. וועגנעם זענען זיי געווען געווען.
4. זיין וועג.
5. זיין אהרע.
6. זיין אים וועג.
7. זיין אים וועג.
8. זיין אים וועג.
9. מיטע אים.
10. זיין אים וועג.
11. זיין אים וועג.
12. זיין אים וועג.
13. זיין אים וועג.
14. זיין אים וועג.
15. מיטע אים.
16. מיטע אים וועג.
17. זיין אים וועג.
18. זיין אים וועג.
19. זיין אים וועג.
20. זיין אים וועג.
21. זיין אים וועג.
22. זיין אים וועג.
23. זיין אים וועג.
24. זיין אים וועג.
25. זיין אים וועג.
26. זיין אים וועג.
27. זיין אים וועג.
28. זיין אים וועג.
29. זיין אים וועג.
30. זיין אים וועג.
31. זיין אים וועג.
32. זיין אים וועג.
33. זיין אים וועג.
34. זיין אים וועג.
35. זיין אים וועג.
36. זיין אים וועג.
37. זיין אים וועג.
38. זיין אים וועג.
39. זיין אים וועג.
40. זיין אים וועג.
41. זיין אים וועג.
42. זיין אים וועג.
43. זיין אים וועג.
44. זיין אים וועג.
45. זיין אים וועג.
46. זיין אים וועג.
47. זיין אים וועג.
48. זיין אים וועג.
49. זיין אים וועג.
50. זיין אים וועג.
51. זיין אים וועג.
52. זיין אים וועג.
53. זיין אים וועג.
54. זיין אים וועג.
55. זיין אים וועג.
56. זיין אים וועג.
57. זיין אים וועג.
58. זיין אים וועג.
59. זיין אים וועג.
60. זיין אים וועג.
61. זיין אים וועג.
62. זיין אים וועג.
63. זיין אים וועג.
64. זיין אים וועג.
65. זיין אים וועג.
66. זיין אים וועג.
67. זיין אים וועג.
68. זיין אים וועג.
69. זיין אים וועג.
70. זיין אים וועג.
71. זיין אים וועג.
72. זיין אים וועג.
73. זיין אים וועג.
74. זיין אים וועג.
75. זיין אים וועג.
76. זיין אים וועג.
77. זיין אים וועג.
78. זיין אים וועג.
79. זיין אים וועג.
80. זיין אים וועג.
81. זיין אים וועג.
82. זיין אים וועג.
83. זיין אים וועג.
84. זיין אים וועג.
85. זיין אים וועג.
86. זיין אים וועג.
87. זיין אים וועג.
88. זיין אים וועג.
89. זיין אים וועג.
90. זיין אים וועג.
91. זיין אים וועג.
92. זיין אים וועג.
93. זיין אים וועג.
94. זיין אים וועג.
95. זיין אים וועג.
96. זיין אים וועג.
97. זיין אים וועג.
98. זיין אים וועג.
99. זיין אים וועג.
100. זיין אים וועג.

פי' הרא"ש

הדר ביה: ה"ג אמר אמרה
פרה זו הריני נזירה אם
עומדת אני אמרה הדלת
הזו הריני נזירה אם נפתחת
אני הדלת לשון נקבה
הכדחים הדלת תסוב על
צידה ובמ"מ מפרש כלולה
ממנ"י: ואמר כסבורה פרה
זו אינה עומדת כמו
והאמינה להשכר
כלומר לפי ענינה אינה
יכולה לעמוד והיינו אמר
אמרה פרה זו דמנ"י

ש'אמר האדם סבורה פרה זו
ששמאי וכו"ה בפלוגתא דרי"י
ללאסור הפרה עליו כקרבן
ש' במשמעות שתעמוד מא
נפתחת הר"י נזיר ממנה א
ממתני' מאמר הפרה הוא ופ
תדור נזיר אם תעמוד מ

١٠

נוסחת הריב"ז

[illegible]

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]

פרה זו. כגון שהיתה פרה רצוה לפניו משמע ליה להיתה רצוה מדקתני אם עומדת אני לשנויא דרמי זר חמא י"ס לפרש לישנא דמתני' הכי אמר פי' אמר אדם הרואה הפרה הרצוה (הא' מדקתני הריני עומדת מכלל דרצוהה) ב' אמרי' אמרה פרה זו (פה' צדורה פרה' זו) ג' רליוור צדורה פרה'

יש אי לא לא קמ"ל
מרתני אמר אמרה
עומדת אני אומר
אם נפתח אני בש"א
אמר רבי יהודה אף
יומרים אלא באומר
אף אם עומדת היא:
ותעיא אמר רמי ברא
נתן בנן שהיתה פרה
שבורה פרה זו אינה
דה אם עמדה מאליה
ב"ש לשיטתן וב"ה
אמרי⁶ מן הגרוגרות
הכא נמי כי אמר
אומרים לא הוי נזיר
א זימנא אמר רבא
חייא תרתי תלת וכן
תוצריכי דאי איתמר
תם הוא דאמרי ב"ש
נתן בענבים אבל בשר
י איתמר בשר הכא
נזיר בבישראל וחמרא
לא קמ"ל ואי איתמר
ממרי בית שמאי אבל
ית הלל ואי תנא דלת
ל אבל בהך תרתי
מאי קמשמע לן דלא
עמדה מאליה אלא
ה פרה רבוצה לפניו
בשלמא פרה בת
בת קרבן היא אלא
ה פרה רבוצה לפניו
ואמר

ואינה יכולה וצרכון תדור מזירות אס תעמוד אני משלים לה דבריה
כי הריני נזיר מבשרה אס תעמוד וכולה מתניתין אמלתא דפרה והש"ס
מוסיף בה מילתא דאמר האדם וקאם לתמוה^א על שטה זו דאי איירי
שהאדם אומר בפירוש הריני נזיר מבשרה אס היא עומדת א"כ הוי כוליה
גניינא דאמר פרה כדדי דאין ציורה מועיל כלום וגראה לפרס שאין
הניגוד אומר כלום רק כשהי מספר מילתא דפרה לזר שייך בה מזירות
רק שתא מופרעת לאיסורא שלא יהא מזירה הלכך כשלאם מספר
לפנינו כך בדעתו לקיים עליו שיהיה נזיר מבשרה ופליגי ד"ס וצ"ה
כאלו אמר האדם בפירוש אני נזיר מבשרה אס תעמוד ומיהו י"ע
לא הוזכר כלל מזירות ו! והלכו בית שמאי לשיטתן דכי היכי דלא שייכי
ות. כלומר צב' צב' מקומות בגורגורא וצפרה וצדלת וצרכי כדמפרש
ו! ושמא בדעתו היה לומר ענינים ועלה בפיו צפרורא וצא ושמא ר' א
מחזיק^א בלא עמידת דרמי^א (ולא לומר) ששטמ^א ויכל לשארי אלף אגב
מ"ה"ס דפריך לשינויא דרמי בר חמא: **ב"י** קתני בא"רית. אס עומדת
קאמר מאליה ש"מ דליכא לפרושי דדיך דאי דדיך לייתי הריני נזיר
המשנה מאליה [אכלן] הא לא קשיא מאי דמוסיף רמי בר חמא ועמדה
מחולה נדרו צריך לשנות התנא ומה ששעמה הפרה אחרי כן א"ל לשנות
ה הפרה מאליה דלא הוי נזיר אס לא עמדה מאליה ולכן הוצרך^א לפרס
ודבר שידוע שיהיה שאס דעתו להיות נזיר למת בזהו דבר וא"ת
והכי קתני וי"ל דה"מ היכא דמוכה מחסורין ואי יס כח להוסיף על לשון
דאינה מוילה מחלוקת התנאים כלל בעמידת הפרה אלא כל המחלוקת
אליה דאין לו להוסיף על לשון המשנה כיון דלא מוכח מפלוגתא דתנאי
עמדה כדמסיק לקמן אלא^א דלא שצקיה לסייומי למילתיה עד דפריך ליה:
אס לא עמדה ר"ל אס לא עממיה (והכל) [והא] לא אוקמה וי"ב להציא קרבן
יכיוון דקמתה אינו חייב להציא קרבן^א וא"ת והא בלישנא דמתני'
מזירות אס לא עמדה ואע"ג דקרבנות נזיר אינם באים במצומה גסה
דבנות מזירות ואותם באים אף מצקר ואלן הכל לפי נדרו ונדמו:
ואמר

[illegible]